

1ste zondag vasten A

Mt. 4, 1-11

De bekoring van Jezus in de woestijn laten Matteüs en Lucas plaatsvinden vóór Jezus aan zijn openbaar leven begint, en ze gebeuren in de woestijn nadat Jezus 40 dagen gevast heeft. Met die paar simpele feitjes, die schijnbaar weinig belang hebben, is al heel veel gezegd.

Het getal 40 wijst in het O.T. op een periode van voorbereiding. Mozes bracht 40 dagen door op de berg Sinai zonder eten of drinken, vooraleer hij afdaalde met de 10 geboden. Het volk Israël zwierf 40 jaar rond in de woestijn alvorens zich in het beloofde land te vestigen. Door 40 dagen te vasten in afzondering voor Hij aan zijn openbaar leven begint, stroomt Jezus dus in in een oude Bijbelse traditie. Ook het feit dat Hij in de woestijn bekoord wordt wijst daarop. Het joodse volk werd gedurende die 40 jaar in de woestijn aan veel bekoringen blootgesteld en bezweek bijna altijd. Jezus doorstaat ze wel, als stichter van het nieuwe Israël, het nieuwe volk van God.

Die bekoring van Jezus door de duivel roept ook nog een ander beeld op: hetgeen we in de 1ste lezing hoorden, de bekoring van Adam. Die scène situeert zich niet in de woestijn, maar in de paradijstuin van Eden. Adam zwicht voor de bekoring, en als gevolg daarvan verandert de schepping van een lieflijke tuin in een vijandige woestenij. Door midden in die woestenij of woestijn de bekoring te overwinnen, opent Jezus bij wijze van spreken als nieuwe Adam de poorten van een nieuw en eeuwig paradijs. “Zoals door de ongehoorzaamheid van één mens allen zondaars werden, zo zullen door de gehoorzaamheid van één allen worden gerechtvaardigd”, hoorden we daarover in de 2de lezing. Het vraagt wat inspanning, maar als ge u er een beetje in verdiept ziet ge hoe mooi alles als het ware op z'n plaats valt.

Ik zou uw aandacht nog op iets anders willen vestigen. Helemaal op het einde van het Evangelie staat dat de duivel Jezus met rust liet. Dat betekent echter niet dat hij zich als overwonnen beschouwde. Lucas voegt er in zijn Evangelie trouwens aan toe dat de duivel Hem met rust liet "tot op de vastgestelde tijd". Dat wil zeggen dat hij het dus niet bij die eerste nederlaag zal laten. En dat blijkt ook verderop in het Evangelie.

Wanneer Jezus beseft dat het verlossingswerk zal verlopen langs het pad van lijden en dood, stelt Petrus aan Jezus voor zich daar niet bij neer te leggen en zich te verzetten. Direct doet dat bij Jezus de alarmbellen rinkelen, want Hij herkent daarin de bekoringen in de woestijn. Zijn antwoord is dan ook heel ferm: “Ga weg, satan, terug!”

En die verleiding om zelf het heft in handen te nemen in plaats van te vertrouwen op God komt nog een 3de keer terug, als Hij op het kruis hangt te sterven. Dan zijn het de voorbijgangers die Hem honend toeroepen: “Gij daar, die de tempel afbreekt en in 3 dagen weer opbouwt, redt Uzelf; als Gij de Zoon van God zijt, kom dan van het kruis af.” Het zijn letterlijk dezelfde woorden als die van de

duivel in de woestijn: “Als Gij de Zoon van God zijt...” En het is letterlijk dezelfde verleiding: toon uw macht en iedereen zal in U geloven; heel de wereld ligt aan uw voeten.

Ge zou kunnen zeggen dat de duivel Jezus gedurende heel zijn openbaar leven achtervolgd heeft in de hoop Hem van God te verwijderen. Indachtig het Evangeliewoord dat een knecht niet beter is dan zijn meester, zouden we daarbij misschien mogen denken aan de 100.000den christenen die de dag van vandaag vervolgd worden, van wie het geloof zo enorm op de proef wordt gesteld en waar de politiek maar zelden of nooit iets over zegt.

Of om te eindigen met woorden van Guido Gezelle:

Het leven is geen vrede alhier,
geen wapenstilstand vragen.

Het leven is de kruisbanier
tot in Gods handen dragen.

Amen.

Johan Goris, pastoor